

KOTŁOWY (2) *ai*

Oba o jasne (tak w kociel oraz w -owy).

sg n [G kotłow(e)go.] ◇ A kotłow(e) (1). ◇ pl N subst kotłow(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kociel” (2) :

a. Należący do kotła (1) :

Wyrażenie: »kotłowe ucho« (1): [Bolesław Krzywousty] dzielnością proste go żołnierza wybawiony/ ktorego potym hoynie wielkimi dary [...] opatrzył y vpriuileiował/ y Herb Nowinę kotłowe vcho z krzyżem ná Sláchtwo nádał StryjKron 220.

b. Związany z opłatą od kotła piwa lub może gorzałki (1) :

Wyrażenie: »cło kotłowe« (1): Cła/ Targowe/ Mołtowe/ Kotłowe/ Ozniczne GostGosp 168.

α. [W funkcji rzeczownikowej: »kotłowe« = opłata pobierana przez właściciela kotła do wyrobu piwa: Kotłowego, co w pańskim kotle robią piwa, od każdego waru całego płacą po gr 4 LustrWpol I 189, II 149; LustrSand 239; InwBiskWłocł 1598/166.]

MK